

Kız ve Kurtarılan Çinçilla

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarılan Çinçilla

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, yeřil kanvas antası yanında zıplayarak kurtarma merkezine giden patıkada yürüdü. Kıvrıcık siyah saçları iki topuz yapılmıřtı ve aralıklı dişli gülümsemesi kocamandı. Bugün Nana Jo ona hayvanları gösterecekti. Maya hayvanları her řeyden ok severdi ve yardım etmek iin sabırsızlanıyordu.

Nana Jo onu kapıda karşıladı, yuvarlak gözlükleri parlıyordu. 'Hoş geldin, Maya! Bugün yeni bir arkadaşımız var—Pip adında kurtarılmış bir çinçilla.' Maya'nın büyük koyu kahverengi gözleri daha da büyüdü. 'Çinçilla mı? O da ne?' diye sordu. Nana Jo kıkırdadı. 'Gel ve gör,' dedi ve Maya'yı sessiz kurtarma merkezinin içine doğru yönlendirdi.

Yumuşak, loş bir odada küçük gri bir yaratık rahat bir köşede oturuyordu. Pip'in tüyleri kabarık, karnı beyaz ve gözleri kocaman ve koyuydu. Bir kulağı hafifçe büküktü ve koşumundan küçük mavi bir etiket sarkıyordu. 'O utangaç,' diye fısıldadı Nana Jo. 'Sakin ve sessiz olmalıyız.' Maya başını salladı ve heyecanla kalbi çarparak parmak uçlarında yaklaştı.

Tam o sırada Leo içeri daldı, turuncu kapüşonlu sweatshirtü loş odada parlıyordu. 'Vay! Bir çinçilla!' diye bağırdı ve Pip'i okşamak için elini uzattı. Pip geri kaçtı, uzun bıyıkları titriyordu. 'Dur, Leo!' dedi Maya, elini kaldırarak. 'Nana Jo sessiz ve sakin olmamız gerektiğini söyledi.' Leo durdu, yanakları pembeye döndü. 'Ah, özür dilerim,' diye mırıldandı.

Nana Jo nazıkçe gülümsedi. 'Sorun değil, Leo. Çiğillalar kolayca korkar. Sessiz alanlara ve yumuşak seslere ihtiyaçları var.' Onlara hareketsiz oturup Pip'in kendilerine gelmesine izin vermeyi gösterdi. Maya, Pip'in kocaman gözlerinin gevşediğini izledi. 'Şimdi meraklı,' diye fısıldadı. Leo başını salladı, gamzeli gülümsemesi geri döndü. 'Sessiz olacağım,' diye söz verdi ve yavaşça oturdu.

Nana Jo, çinçillaların tüylerini temiz tutmak için toz banyosuna ihtiyaç duyduğunu açıkladı. Sığ bir kaba özel toz döktü ve Pip mutlu mutlu yuvarlanarak küçük toz bulutları çıkardı. Maya kıkırdadı. 'Bu bir spa günü gibi!' dedi. Nana Jo başını salladı. 'Aynen! Ama ıslanamazlar—su tüyelerine zararlıdır.' Maya bunu defterine dikkatli, eğri büğrü harflerle yazdı.

Sonra Nana Jo onlara Pip'in yiyeceğini gösterdi: sade peletler ve taze saman. 'Şekerli atıştırma yok,' dedi. 'Mideleri hassastır.' Leo burnunu kıvrırdı. 'Şeker yok mu? Bu üzücü.' Maya bir an düşündü. 'Ama onu sağlıklı tutuyor,' dedi. 'Bu daha önemli.' Nana Jo gülümsedi. 'Güzel söyledin, Maya. İyilik, onlar için en iyisini öğrenmek demektir.'

Maya'nın çok soruları vardı. 'Pip'in ne kadar alana ihtiyacı var? Hangi oyuncaklar güvenli? Mutlu olduğunu nasıl anlarız?' Nana Jo her birini sabırla yanıtladı. 'Soru sormak öğrenmenin en iyi yoludur,' dedi. 'Ve harekete geçmeden önce her zaman bir uzmana sor.' Maya her şeyi yazdı. Yeşil çantası notlar ve Pip'in küçük eskizleriyle doluydu.

Leo da yardım etmek istedi ama sessiz olmayı unutup duruyordu. 'Şimdi onu tutabilir miyim?' diye yüksek sesle sordu. Pip evinin arkasına saklandı. Maya parmağını dudaklarına götürdü. 'Şşş, Leo. Hatırladın mı?' Leo iç çekti. 'Sürekli hata yapıyorum.' Maya nazikçe gülümsedi. 'Sorun değil. Hepimiz öğreniyoruz. Birlikte deneyelim.' Sessizce oturdular ve yavaşça Pip tekrar dışarı baktı.

O öğleden sonra Maya'nın bir fikri vardı. 'Nana Jo, çinçilla bakımı hakkında bir resim projesi yapabilir miyim? Böylece başkaları da öğrenebilir?' Nana Jo ellerini çırpı. 'Ne harika bir fikir! Bunu arkadaşlarına ve ailene gösterebilirsin.' Maya çantasından pastel boya larını ve kağıdını çıkardı. Pip'i toz banyosunda yuvarlanırken, saman yerken ve sessiz köşesinde dinlenirken çizdi.

Maya günlerce çalıştı, parlak renkler ve büyük harfler ekledi. Şöyle yazdı: 'Çinçillalar sessiz seslere, toz banyolarına ve sade yiyeceğe ihtiyaç duyar. Harekete geçmeden önce bir uzmana sor!' Pip'i bükük kulağı ve mavi etiketiyle, mutlu ve güvende görünürken çizdi. Proje bittiğinde kendini gururlu hissetti. 'Bunu paylaşmak için sabırsızlanıyorum,' dedi Nana Jo'ya.

Cumartesi günü Maya projesini kurtarma merkezinde kurdu. Leo kırmızı sırt çantasıyla geldi ve bazı arkadaşlar ve aile üyeleri etrafında toplandı. Maya çizimlerini işaret ederek her kuralı açıkladı. 'Çinçillalar utangaçtır, bu yüzden sakın olmalıyız. Su değil, toz banyosuna ihtiyaçları var. Ve yeni bir şey yapmadan önce her zaman Nana Jo'ya sorarız.' Herkes dikkatle dinledi.

Leo elini kaldırdı. 'İyiliğin sessiz ve sabırlı olmak demek olduğunu öğrendim,' dedi. Maya başını salladı. 'Ve soru sormak akıllıcadır.' Nana Jo ikisine de sıcak bir sarılma verdi. 'Siz ikiniz harika evcil hayvan yardımcılarısınız,' dedi. 'Öğrendiniz ve şimdi başkalarına öğretiyorsunuz.' Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Pip rahat evinden burnunu çıkarıp havayı kokladı. Maya projesini görebilsin diye kaldırdı. 'Bak, Pip! Bu tamamen seninle ilgili.' Pip bıyıklarını oynattı ve teşekkür eder gibi toz banyosunda yuvarlandı. Herkes yumuşakça güldü. Maya mutlu ve gururlu hissetti. Bildiği en iyi şekilde yardım etmişti: önce öğrenerek.

O günden sonra Maya Pip'i sık sık ziyaret etti. Her zaman sessiz ve nazık olmayı hatırladı. Projesini okula götürdü ve öğretmeni duvara astı. 'Sorumlu bakım özel bilgi gerektirir,' dedi Maya sınıfına. 'Ve iyilik, harekete geçmeden önce sormak demektir.' Arkadaşları başlarını salladı ve Maya bir fark yarattığını biliyordu.

Nana Jo, Maya'ya 'Genç Evcil Hayvan Yardımcısı' yazan küçük bir rozet verdi. Maya rozeti sarı tulumuna taktı ve gülümsedi. Mutlu mutlu saman yiyen Pip'e baktı. 'Başardık, Pip,' diye fısıldadı. 'Nasıl bakılacağını öğrendik.' Ve Pip, bükük kulağı ve yumuşak gri tüyleriyle ona gülümsüyor gibiydi. Kurtarma merkezi her zamankinden daha sıcak hissettirdi.